

(Iz bližnjega Štaferja).

Enkrat se dogodi da bi enoga pajba div:
je dekke utopile; to pa začuje ena stara
žena štera je k mlini zunje donesla. To
pa je bila njegova mati. Ona čuje ti glas
iz vode vun: vura je tu, ali Ivana
še ne tu; vura je tu, ali Ivana še ne
tu; vura je tu, ali Ivana še ne tu.
Počasi dojaše njeni sin Ivanek na svojem
belem konji, pa mu reče njegova mati:
čuješ, ti moj dragi sin, jas sem čula trikrat
tebe zvati vun iz vode, valjda te divje
dekke zovejo pa te čijo utopiti. Mati draga,
zdaj glih bom mogo prek tote vode iti na-
šomu mlinaru. Nejadi, dragi sin, tebe čijo div:
je dekke utopiti. Kaj bi zdaj, draga mati?
Mati njemu reče: potkove konjske obrneš nazaj
kere stopijo napre, ino bodo mislile da si ti
že prek odišo. 7 gda se on hitro prek ove

vode skacě, zadene mu Vila za nogo zlati la-
nec, ino on ga je odneso, pa čuje trikrat:
či ne daš lanca nazaj napravimo kaj' de
voda za tobom tekla. Ino on taki hiti la-
nec nazaj v vodo, ino mu rečejo divje
dekle iz vode vun: si še boš dogo živeja
da si tvojo smet preskočijo. Ino tak on
potle doge leta živeja ino čuda bogastva
od vil dobija.

Novice 1858. 222.